

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : tbptdn@videotron.ca
WEB: WWW.VOVINET.ORG

số 699

30 tháng 11 năm 2008

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHẦN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tình Người

Tình người ban bố lý chơn hành
Trí tuệ phân minh tự tiến nhanh
Quyết chí dũng hành qui một mối
Trùng tu xây dựng tự phân hành

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 13/02/99 đến 19/02/99

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ gì ai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Do đâu có thần lực ?
- 2) Phát đại nguyện có hữu ích gì không ?
- 3) Những gì bộc lộ tốt lành và lễ độ do đâu hình thành ?
- 4) Người mang bệnh keo kiệt rủ ren người khác thực hành sự so đo keo kiệt có ích gì không ?
- 5) Bốn phận người tu cần đóng góp để xây dựng cho chung không ?
- 6) Tình yêu siêu thoát là sao ?
- 7) Người tu mà tánh còn nóng nảy tại sao ?

<p>1) Budapest, 13/02/99 4 : 55 AM <i>Hỏi : Do đâu có thần lực ?</i></p> <p>Đáp : Thừa thần lực do tinh khí thần hình thành</p> <p>Kệ : <i>Qui nguyên thanh tịnh phát chơn thành Phát triển tâm linh hướng giới thanh Nghị lực tràn đầy không dấy động Hành thông chơn pháp tự về thanh</i></p>	<p>2) Budapest, 14/02/99 4 : 15 AM <i>Hỏi : Phát đại nguyện có hữu ích gì không ?</i></p> <p>Đáp : Người tu thiền thường hứa ầu với Trời Phật và xuất ngôn phát đại nguyện, khi gặp chuyện lại trốn mất chứng minh hành giả không thật, chỉ có lợi dụng danh từ khi cần mà thôi</p> <p>Kệ : <i>Tự mình tạo tội giữ tâm tôi Không tiến không lui vẫn thế thôi Dừng mãi không còn gieo ý động Có không không có chuyển từ hồi</i></p>
<p>3) Monaco, 15/02/99 6 : 45 AM <i>Hỏi : Những gì bộc lộ tốt lành và lẽ độ do đâu hình thành ?</i></p> <p>Đáp : Thừa những gì bộc lộ hình thành trong tự nhiên và hồn nhiên do sự dày công tu tiên hình thành</p> <p>Kệ : <i>Thực hành hướng thượng tạo thành thanh Hướng thượng tâm linh tự thực hành Tranh chấp không còn không gieo ác độc Thành tâm tu luyện tự hành thanh</i></p>	<p>4) Monaco, 16/02/99 4 : 55 AM <i>Hỏi : Người mang bệnh keo kiệt rữ ren người khác thực hành sự so đo keo kiệt có ích gì không ?</i></p> <p>Đáp : Thừa những người thiếu tinh thần xây dựng cho chung hay rữ ren bạn đạo thực hiện sự so đo như họ là sẽ tạo nghiệp tâm thân, khó mong mở lượng từ bi, cuối cùng sẽ mang bệnh nan y khó mà tự cứu</p> <p>Kệ : <i>Bày mưu độc sử hại tâm thân Khó tiến lân la khó xét phân Đời đạo không thành tâm loạn động Tâm không quảng đại khó chuyên cần</i></p>
<p>5) Monaco, 17/02/99 5 : 55 AM <i>Hỏi : Bốn phận người tu cần đóng góp để xây dựng cho chung không ?</i></p> <p>Đáp : Thừa người tu chơn bốt nghiệp lực, có thừa vật chất lẫn tinh thần, rất cần sự đóng góp cho chung, tức là xây dựng tình thương và đạo đức, nếu ngược lại thì chỉ có hại tâm lẫn thân mà thôi</p> <p>Kệ : <i>Thả trôi tiền bạc giúp người hiền Giải mở tâm tư sống vẫn yên Thiên đạo trong lành tâm thức giác Bình tâm thanh tịnh chẳng hung hiền</i></p>	<p>6) Monaco, 18/02/99 4 : 15 AM <i>Hỏi : Tình yêu siêu thoát là sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa vĩa hồn hội tụ nhớ Trời mà tu đời đời bất diệt</p> <p>Kệ : <i>Quân bình thanh đạt lý chơn lời Hội ngộ thương yêu chẳng chịu rời Trí ý tương hành trong sóng động Tình yêu sống động sáng như Trời</i></p>
<p>7) Monaco, 19/02/99 5 : 00 AM <i>Hỏi : Người tu mà tánh còn nóng nảy tại sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa người tu Vô Vi mà còn nóng nảy là bên trong chưa niệm Phật đúng. Cần vun bồi ý chí niệm Phật tự khai triển đại trí nhiên hậu mới mở lượng từ bi, thức giác và khiêm nhường thì mới dẹp được sân si nóng tánh</p> <p>Kệ : <i>Thực hành niệm Phật triển tâm linh Giải quyết phân minh rõ chính mình Dẹp bỏ tự ái không dấy động Thực hành chất phát lại càng mình</i></p>	

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

1. **Hỏi:** Thiên thì phải định. Như thế nào mới gọi là “định”?

Đáp: Hiệp nhưt nguyên khí cùng Trời Đất mới kêu bằng “định”. Nhờ Pháp Luân Thường Chuyển nó mới đi tới định. Hiệp khí cùng Trời Đất nó mới định.

2. **Hỏi:** Tại sao thiên mãi mà không thấy định?

Đáp: Tại họ làm không đúng: lo việc đời nhiều hơn việc đạo. Việc đạo là chỉ có nguyên khí của Trời Đất giải mở tất cả mọi sự phiền muộn sai quấy của nội tâm. Mà chúng ta không chú trọng điều đó, lại chú trọng chuyện đời thì nó không bao giờ định được hết. Tiến một bước lùi ba bước là như vậy đó. Người đời hay ôm chuyện đời, quên chuyện đạo.

THƠ

MỪNG TẾT VÔ VI NĂM 2008
THIÊN CA CÂY NHÀ LÁ VƯỜN

Năm nay đại hội thiên ca
Cây nhà tự dựng lá nhà tự xây
Lời ca tiếng nhạc êm tai
Âm thanh ẩn điển ru bay tiến lẫn
Anh em chung sức hiến dâng
Chính bằng thực lực cá nhân mỗi người
Chung hoà đoàn kết vui cười
Dù hay dù dở vẫn tươi hội thiên
Tinh thần vật chất đủ duyên
Do tâm bạn đạo hoà hiệp thành nên
Từ bi sức mạnh vững bền
Yêu thương đoàn kết vượt trên ý phàm
Nói làm phục vụ không tham
Không tranh giành đạo không giam thế trần
Nhạc thiên ca khúc lãng lãng
Người người trở chuyển điển dâng rất cần
Hiển hiện đền đáp đức ân
Âm ba tiếng nhạc tâm nâng thượng đình
Hoà cùng nhạc khúc thiên kinh
Nói liền tiểu đại quang minh toả ngại
Vui hoà đời đạo thành thời
Hàng năm đại hội vui chơi thoả tình
Nhìn nhau nghĩ tốt tất linh
Trong ngoài thương thật Thầy yên dưỡng già
Cùng ca bản nhạc tựa hoà
Thực hành hạnh đức dâng quà đến cha
Phúc Tâm Cà Mau 27/11/2008

=====

CHUNG VUI TU TIÊN

(Thân tặng các bạn Vô Vi Thanh Đa, Bình Thạnh, VN)

Cám ơn bạn đạo thân yêu,
Thanh Đa hội tụ quán lều cà phê !
Cùng vui thanh nhẹ chẳng chê,
Tâm về vẫn nhớ, vẫn mê Chợ Đồi !
Đêm về Thiên định thành thời,
Hương tâm lên Đấng Thiện Lành, Thầy Cha.
Lưu Tâm dù ở phương xa,
Hương về các bạn chan hòa tình thương.
Bạn tu chất phát hiển lương,
Theo Thầy tu học, cùng thương cùng hòa.
Thầy ta nay tuổi đã già,
Chúng ta tinh tấn Thầy, Cha vui lòng.

Santa Ana, 13/11/2008

Lưu Tâm

=====

HƯỚNG VỀ ĐH. VIỄN TIÊN

Bình tâm định ý hướng về Trời,
Đại Hội gieo tình khắp mọi nơi.
Thanh điển rãi ban người hưởng phước,
Trong không mà có chẳng hề vơi.

Phú Nhuận, 25-11-2008

Thiền sinh Phương.

=====

TẾT VÔ VI NĂM 2008

Ngày Tết Vô Vi hưởng Điển Trời,
Ân Lành tận độ khắp nơi nơi.
Thành tâm hướng thượng Di Đà niệm,
Thanh Điển tuôn tràn mãi chẳng vơi.

Phú Nhuận, 25-11-2008

Thiền Đăng.

=====

NHÂN NGÀY ĐẠI HỘI VIỄN TIẾN

Con kính chúc Thầy Sống muôn tuổi

Phật Thầy sống ở dương trần
Mong Thầy soi sáng con cần hiểu ra
Một năm tu luyện đã qua
Dưới lòng bàn chân xuất ra lạ kỳ
Mỗi ngày có lúc có khi
Lúc thì ngứa ngái, lúc thì lạnh thay
Châu lưu bản thể mỗi ngày
Mong thầy minh giải con nay được tường.

TP. HCM, 15-11-2008

Châu Bửu Minh Vô Vi

ĐC: 202b Bà Hom, P13, Q6, HCM.

(Nhờ chuyển cho Thầy, Cám ơn)

=====

NGÕ HẸP TÂY PHƯƠNG

Tây Phương ngõ hẹp xa vời
Ai mà mong muốn Đòi Đòi Tây Phương
Linh quang duyên nghiệp khôn lường
Trả vay thanh thoát Tây Phương tìm về
Khúc quanh trần thế lẽ thế
Khó khăn sườn sề đường về Tây Phương
Phải chẳng chỉ một con đường
Thoát, nhờ cứu độ khỏi dương trần dài
On Trời ban rải đó đây
Dù trong ngõ hẹp ai ai cũng đồng
On Trời không có bất công
Đồng là con cả Ngài không phụ lòng
On Trời sâu rộng biển đông
Trao cho nhân thế tấm lòng Trời Cha
Xa xăm cách trở hợp hòa
Tâm tư tình cảm phơi pha đời đời
Nghiệp thân cản trở rã rời !
Con đường khổ lụy chẳng vui chút nào !
Đường ngay nẻo chánh không vào
Cứ là khổ lụy tâm đầu! tìm chi!
Tây Phương Cực Lạc có đi
Con đường khổ nạn! Ai thì cũng qua

Đường đời đường đạo thiết tha
Đường vào đến tận Long Hoa vô cùng
Khi mà chân bước chưa chùn
Niềm tin vững mạnh ung dung hành trình
Ta còn trí tuệ tánh linh
Và còn hồn vía hữu tình thương tu
Ngày về, bất tận thiên thu
Đời đời kiếp kiếp ôm tu tiến hoài
Bao nhiêu khổ nạn đắng cay
Thực hành tự cứu lâu dài mới xan !
Tình đời phức tạp khó khăn
Nếu không lý tưởng khó khăn chất chồng !
Xuống đây chẳng lẽ về không !
Bao đời bao kiếp ngóng trông đường về
Ngày ngày cơ hội giải mê
Bỏ bê cơ hội xin về Long Hoa
Phật Trời ân phước thiết tha
Giao con ngõ hẹp tìm ra đường về
Thủ Đức, 12/10/2008

Từ Hùng.

=====

VÔ NHIỆM THỊ PHI

Đoàn viên huynh đệ Pháp Vô Vi,
Mộng ước thực hành để tự tri.
Điệp khúc tục trần không đắm nhiễm,
Tâm lành chẳng để vương khen, khi.

Phú Nhuận, 21-11-2008

Thiền Đăng.

=====

BẠCH TRÚC

CAO siêu Phật Pháp tự hành tri,
THỊ tánh minh tâm rõ diệu kỳ.
BẠCH Ngọc Cung thể nguyện trở gót,
TRÚC thiên hướng thượng tự hồi qui.

Phú Nhuận, 25/11/2008

Thiền Tâm.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho thân phụ của bạn đạo Châu Bửu Minh là Cụ Ông CHÂU HIỆP, sanh ngày 26-10-1933, đã từ trần vào lúc 07h55' ngày 26-11-2008 (nhằm ngày 29 tháng 10 mần Mậu Tý), tại nhà số 117, Tân Kỳ Tân Quý, phường Tân Sơn Nhì, quận Tân Phú, TP. HCM, VN. Hướng thọ 76 tuổi.

Lễ tang sẽ được an táng vào ngày 29-11-2008 (nhằm Mùng 3 tháng 10 năm Mậu Tý) tại đất nhà, xã Vĩnh Lộc, huyện Bình Chánh, TP.HCM, VN. Cầu chúc cho hương hồn Cụ Ông được siêu thăng tịnh độ.

TĐ. Phú Nhuận thành thật phân ưu cùng gia đình bạn Minh và kính báo.

VN. 26/11/08. MVC.

Thành phố Hồ Chí Minh, ngày 18 tháng 7 năm 2008.

Kính gửi thầy!

Con ghi lại kỉ niệm thầy viết, con mong rằng con và các bạn sẽ cố gắng hơn, để toại lòng cha mong đợi.

Kim Hải, ngày 25 tháng 5 năm 1977

YÊU CHA

Biết cha nơi cõi càn khôn
Yêu cha con gửi tâm hồn về cha
Tim con hoà cảm vui hoà
Thương cha cực khổ mặn mà để thương
Dấu cho xa cách nhiều đường
Yêu cha con vẫn yêu thương hoài hoài

Chúa tể càn khôn khổ quá rồi
Sống trong biển hoá khổ sang tôi
Con đông không gặp người nào hết
Nó chửi nó la khắp cõi trời
Cõi trời mở rộng thênh thang
Đón người tự giác mở màng tiến tu
Cha tuy mắt sáng như mù
Thấy con động loạn ngao du cõi trời
Phân ra mỗi phước mỗi phần
Sau đây con làm bài hoạ gửi cho thầy

YÊU CHA

Yêu cha con trẻ trở về
Trở về đoàn tụ một nhà yên vui
Vui trong bốn bể bao la
Cha trời mẹ đất hưởng cùng điển thanh
Cha ơi con cũng bùi ngùi
Mở mang kiến thức đi cùng với cha
Cha ơi con cũng vượt màng
Vùng trời ngang dọc oai nghi anh hùng
Mừng thăm cha đã đón con
Đón trong nghi lễ thương con hiếu hoà
Con ngoan cha cũng mừng mừng
Mừng vì con biết đổi đầu với cha
Cha cho con một món quà

Nó gay thêm rối cơ tầng chuyển rung
Trí càng thấp thỏi hẹp lùn
Tiến không thấy tiến khổ cùng trí tâm
Bùi ngùi cha vẫn thì thầm
Thương cha con trẻ tạo làm tạo sai
Cùng chung đấu lí tranh tài
Giết nhau không gớm thị oai khắp cùng
Tiến không tiến điên khùng
Ngọc Hoàng hoá giải cuối cùng cho con
Tiến theo đại giác đường mòn
Chơn Tiên chư Phật giúp con tiến hoà
Kịp ngày nhập hội Long Hoa
Vui cùng các giới sơn hà hiệp ngôi
Chẳng còn lí luận sang tôi
Ai ai cùng thế cũng ngôi yên vui
LƯƠNG SĨ HĂNG

Thử thì con phải quyết tâm
Quyết tâm gấn bó học hành
Cha khuyên con rõ đuôi đầu rồi cha
Cha ơi con trẻ hiểu rồi
Hiểu sao làm vậy không sai tí nào
Sai thì con thức tỉnh liền
Cha dạy vậy đó đừng mê cõi trần
Cõi trần chỉ có giận hờn
Ráng tu đổi tánh để theo gương người
Sửa hoài on2
Đổi tánh được phước thêm phần thanh bay
Trông như gương sáng soi đèn
Đèn lòng cha thương cho con vãng lòng
PHAN THỊ THÌN

Con xin ghi lại bài thơ này nói lên sự cố gắng của con và lòng biết ơn của con đối với thầy

Nhất trí một lòng cố gắng tu
Tu sao tiến tới gặp cha già
Cha già mong đợi con từng bước
Từng bước con đi đếm ngón dài
Ngón dài con phải lùi đạo lại
Chụi khổ chụi đau quả quá nhồi
Nhồi rồi cảm thấy không quá khổ
Phải khổ phải đau con mới từng
Từng bước của con là cha bước

Bước dẫn con đi khổ trăm đường
Con đường tuy khổ theo đà tiến
Có khổ có vui mới thấu rằng
Thấu rồi mới thức về chân lí
Lí ấy không thông chẳng trường tồn
Thông rồi cảm thấy vươn lên mãi
Mãi mãi đường tu sẽ tiến về
Gặp cha gặp mẹ vui hoà cảm
Cố gắng đi, con sẽ có ngày

Những ngày sắp tới không xa lắm
Có khổ có khôn mới chính mùi
Cha dạy con trẻ nhìn nhau mãi
Cha phải khong cha có lẽ nào
Cha ơi con trẻ cùng cha dạy
Có đúng cha không cha hỏi cha
Cha cho con điếm thêm đà tiến
Tiến về bến giác mới trường tồn

Cha đâu con đấy vui hoà tiến
Càng tiến càng minh học được nhiều
Được nhiều huyền thuật không chùng bước
Lúc đó vui chi ở cõi trần
Trần ai khổ lắm ai ơi
Ta theo cha bước học từng bước đi
Bước đi là một bài thi
Thi rồi thi nữa thi cho mình đời
P.T.T

BÀI THẦY VIẾT NĂM 1977
Thượng tâng phân giải hạ tâng sai
Sửa đổi siêng năng tự dòi mài
Tịch mịch thân tình ta tự giải
Giải thông nội địa tiến hoá hoài
Cơ tâng tam giới chẳng sai
Thượng trung hạ phân luân bài trật tự
Huyền cơ duyên dáng nơi người
Khai thông tự tiến vui cười nở nang
Thương yêu hợp lại luận bàn
Hồn ta tại thế thiên đàng do tâm
Khai minh tiến hoá thắng trầm
Tâm không động loạn khó tầm ngoại lai
Bên trong tự giác an bài

Tiến hoá thượng giới ngày ngày an vui
Điển thông gần luyện rèn trui
Hoà quang hoà cảm hưởng mùi siêu thắng
Chuyên cần tự giác tự hành
Thành công thất bại ta đành phải theo
Cơ duyên tiến hoá chẳng nghèo
Con đường thành bại phải theo mới tường
Khai thông chân lí một đường
Gương lành vẫn chiếu phải lường phải tu
Tu trong thanh tịnh khó mù
Tiến trong đà tiến giao du thiên đàng
Thế gian gặp khổ mỗi mòn
Từ đời qua đạo thiên đàng ta đi
L.S.H

Kính thầy con viết lại bài của thầy rất là hay cho các bạn xem những lời thầy viết để học hỏi càng tiến xa hơn trên con đường đạo đó là trả ơn công lao của thầy.

Kính thầy

Con PHAN THỊ THÌN

GIỌT NẮNG BAN MAI

Mưa vẫn còn rơi như sương mù phủ xuống nhẹ trên đường về khuya, tôi đã biết đêm về khuya và phải còn một khoảng đường 25 miles nữa mới về LOS nhưng rồi tôi cũng chạy đến Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi, thiên chung với các bạn đạo mặc dầu tôi đi làm từ sở về nhà thì 12 giờ khuya hơn...

....Âm thanh của Thầy vẫn còn phát ra từ tốn theo thời gian và nhìn trong bóng đêm thấy các bạn tụ lại thiên nghiêm trang... Tôi từ trong cơn mưa ngoài trời lạnh lẽo và bước nhẹ đến cùng chung thiên với các bạn về khuya thanh vắng. Ôi! Đây là tình thương, là giọt nước tình thương...

Trong lòng tôi phát khởi tràn đầy những tình thương ấm lại như được chung quanh bao bọc mình bởi những tâm hồn của các bạn đạo đang thiên và đang hướng thượng tìm lẽ du dương của mỗi người, và cũng từ điểm này mới xuất phát ra một tình thương trong tâm hồn mọi người...tôi quên đi tuyến đường dài 2 tiếng đồng hồ lái xe đi làm...quên đi những nhọc nhằn trong công việc vì nhờ có Trụ Sở này xoa dịu đi những gì đã xảy ra trong ngày mệt nhọc...

...Sau khi thiên mưa vẫn còn rơi tầm tã ngoài hiên, tôi đành trú lại nơi đây và được sự bao bọc tình thương của các anh chị ở một thời gian như vậy đã cho tôi cảm giác bình an từ thân lẫn tâm...

...Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi ở Nam California này đã có từ bấy lâu nay ***tuy chưa được hợp thức hóa***, nhưng lại là nơi hỗ trợ những người bạn đạo đang hành thiền và lại là cánh cửa giúp những người bên ngoài khổ đau..... Ai có đau buồn vì hoàn cảnh, vì nghịch cảnh cũng được anh em nơi này tiếp nhận... (có băng, kinh sách cho những ai cần đến và cứ như vậy mà giúp đỡ lẫn nhau trong tinh thần xây dựng cho nhau.) ***Cho dù có Đức Thầy nơi đây hay không có Đức Thầy mình nơi đây tôi cũng tự tin nơi hạnh tu của các anh chị và mấy bác mấy chú.***

Tôi chỉ nhìn nụ cười của Người và tôi nhìn lại những giọt nắng đã lên cao, một đêm dài tầm tã, mưa vẫn rơi để ám lòng mọi người khi ngồi lại bên nhau mà lo tu sửa chính mình hơn là vọng ngoại cảnh.

Những đêm dài tầm tã mưa đã rơi và để lại cho tôi trong lòng xao xuyến, nhớ đến cội nguồn thì mình phải thể hiện như giọt nước trong lành này, hãy nhớ đi từng giọt nhỏ này và thể nước là không, khi không còn là giọt nước. Lắng nghe rồi lại không nghe, khi nhìn giọt long lanh tan vào không khí rồi không còn thấy nữa, mãi đến lúc lắng đọng cả tâm hồn mình thì trên đỉnh đầu du dương xuất phát luồng thanh điển êm đềm đi lên và cả toàn thân mình như im bất động. Một khoảng không gian êm dịu không còn biết mình đang tan biến vào nơi đâu... Tôi biết mình đang hòa tan và quên đi thể xác này, quên đi cảm giác này mới thật sự du dương, mới thật sự sống động trong lặng lẽ này... Ai cho tôi... tôi đã lìa xa được phút giây này tôi thật sự sống lại với chính mình và bất diệt..... Tôi vừa chợt ý thức và thoát ra khỏi cảnh giới này thì trở lại rồi tiếc nuối những cảm thức mình vừa có.....

Đây là những chuỗi ngày khốn khổ, đau thương, tôi được bạn đạo xao diệu ra cảnh giới khổ đau này và tôi lại dịp may thấu đáo được chân ngã này... Biết rằng trăm năm trước không trở về được và trăm năm sau mình cũng chẳng còn lại gì, hiện tại là cái thức của chính mình.... Tôi muốn lưu lại và thực được cái thực chất mà Thầy luôn dạy cho tôi cho mọi người, hãy quên mình đi để mới thấy mình trở về, đó là trở về với cái tâm thanh tịnh chất phát, thật thà không bị ngoại cảnh lôi cuốn mình vào dòng sanh diệt.

Viết đến đây tôi luôn nghĩ đến Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi, nhờ có Trụ Sở này mà tôi thấu đáo nhiều điều hay và học hỏi. Tôi không đóng góp được nhiều nhưng mỗi khi các anh chị cần tôi thì là tôi không bao giờ thất hẹn, hãy làm và lặng lẽ mà làm việc trong tinh thần cho chung thì thật sự thương yêu và tha thứ mới hình thành và không bao giờ kích động từ trong lẫn ngoài, và tôi cũng thường bị các huynh tỷ dạy dỗ và rầy la, nhưng tôi vẫn ướm nở nụ cười, nụ cười không tiền mua, rầy đúng hay sai cũng là vì thương mà dạy dỗ mình, lòng tôi tự hỏi, mai sau này không biết có còn dịp để nghe anh chị rầy la mình không??? Tôi lại càng nheo nụ cười quý thương Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi này trong cõi lòng mình hiện hữu và nguyện mong Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi sớm được hợp thức hóa để tương lai giúp được nhiều người hơn.

Ngày Tháng Vô Định Kỳ
Nhớ thương Thầy miên mang

Ký Bút,

Ngọc Dung
Trụ sở Xây dựng Vô Vi